

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 28Csp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121276574
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Szántaiová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:6121276574.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom JUDr. Martou Szántaiovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX/XX, XXX XX C., zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 01 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 4929,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4 868,25 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 003,94 eur od 22.7.2018 do 19.12.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 992,99 eur od 20.12.2019 do 9.1.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 983,15 eur od 10.1.2020 do 13.2.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 973,02 eur od 14.2.2020 do 26.3.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 962,07 eur od 27.3.2020 do 23.4.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 952,23 eur od 24.4.2020 do 22.7.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 937,47 eur od 23.7.2020 do 24.8.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 929,80 eur od 25.8.2020 do 23.4.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 868,25 eur od 24.4.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie 61,55 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 61,55 eur od 24.04.2021 do zaplatenia z a s t a v u j e.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť 4929,80 eur s úrokmi z omeškania do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere pod číslom zmluvy XXXX XXXX XXRSU a číslom úverového účtu XXXXXXXX úver vo výške 6067 eur, ktorý žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy vyhlásil úver za predčasne splatný s účinnosťou k 21.07.2018, t. j. v 10. deň odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Nakoľko žalovaný v deň účinnosti vyhlásenia úveru za predčasne splatný dlžnú sumu nezaplatil, voči právnenému predchodcovi žalobcu sa tak od 22.07.2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na

základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou OTP Banka Slovensko, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 11.12.2019 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmluva o postúpení pohľadávok je založená v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1OpP/16/21. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 11.12.2019. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaný zaplatil na úhradu svojho dlhu sumu 74,14 eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 4929,80 eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej výzve nezaplatil.

2. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného k bonite klienta uviedol, že právny predchodca žalobcu overil príjmy a zaťaženie žalovaného, na základe čoho poskytol žalovanému úver so stanovením výšky primeranej mesačnej splátky. Súdu predložil doklady podpísané žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru, kde žalovaný deklaroval výšku svojho príjmu a výšku výdavkov. K námietke žalovaného o bezúročnosti úveru pre absenciu ukazovateľa o výške úrokovej sadzby a jej podmienok uviedol, že výška úrokovej sadzby je v zmluve uvedená riadne v základných náležitostiach čl. I bod 2 zmluvy. Predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Týmto odkazuje na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a M. V., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako caselaw Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Podporne odkázal aj na závery aktuálneho Rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-331/2018. Rovnako je nedôvodná námietka premlčania vznesená žalovaným. Žalobca uviedol, že právny predchodca postupoval v súlade so zákonom, § 53 ods. 9 OZ a úver riadne predčasne zosplatnil v zmysle § 566 Obč. zák. Nakoľko žalovaný omeškané splátky nezaplatil, predchodca úver vyhlásil za predčasne splatný, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 18.6.2018. Právny predchodca tak postupoval plne v súlade s § 53 ods. 9 Obč. zák. v spojení s ust. § 565 Obč. zák., keď úver predčasne zosplatnil dňa 18.6.2018 a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 8.3.2018, tj. Po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Premlčacia doba na uplatnenie predčasne zosplatneného nároku začala v zmysle ust. § 103 druhá veta OZ plynúť až uplynutím 3 mesiacov od splatnosti splátky splatnej dňa 8.3.2018, pre ktorej nezaplatenie sa celý dlh stal splatným. Týmto odkázal na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach pod č.k. 11Co/153/2019-126 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu (podporne rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 24Csp/36/2020-138, odsek 17). Pokiaľ žalovaný namieta, že premlčacia doba na uplatnenie celého nároku uplatneného žalobou začala plynúť od splatnosti vôbec prvej omeškanej splátky, nesprávne aplikuje § 103 Obč. zák. Inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok. Nakoľko bol spor začatý dňa 19.3.2021, tj. pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby v zmysle § 101 Obč. zák. s počiatkom plynutia najskôr od 9.6.2018, uplatnený nárok v čase začatia sporu premlčaný nebol. Pokiaľ by aj premlčacia doba na uplatnenie predčasne zosplatneného nároku začala v zmysle § 103 druhá veta Obč. zák. plynúť od splatnosti splátky splatnej dňa 8.3.2018, pre ktorej nezaplatenie sa celý dlh stal splatným ani v takom prípade nami uplatnený nárok premlčaný v čase začatia sporu nebol. Argumentuje neplynutím lehôt upravených z.č. 62/2020 Z.z., podľa ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.3.2020) do 30. apríla 2020 neplynú (spolu 36 dní) a v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.1.2021) do 28. februára 2021 neplynú (spolu 40 dní). Podľa názoru žalobcu neobstojí ani námietka žalovaného o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Žalobca preukázal platné zosplatnenie úveru a výzvu banky zo dňa 18.6.2018 na zaplatenie dlžného zostatku úveru, ktorá bola žalovanému aj preukázateľne doručená na základe predloženej doručky dňa 25.6.2018. Nakoľko žalovaný napriek výzve banky na plnenie zo dňa 18.6.2018 preukázateľne doručenej mu dňa 25.6.2018, bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho splatného dlhu voči banke, týmto boli splnené

zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 z. o bankách, ku ktorému došlo dňa 11.12.2019, tj. po 90 dňovom omeškaní od výzvy na plnenie.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 21.01.2022 uviedol, že právny predchodca žalobcu postupoval pri zosplatnení plne v súlade s § 53 ods. 9 Obč. zák. v spojení s § 565 Obč. zák., keď úver predčasne zosplatnil dňa 18.6.2018 a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 8.3.2018, tj. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pri zosplatnení spotrebiteľského úveru podľa § 565 Obč. zák. ani objektívne nie je možné využiť právo na zosplatnenie do splatnosti najbližšej splátky pri rešpektovaní zákonnej podmienky 3-mesačného omeškania podľa ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. Podporne odkazuje na právny názor vyslovený občianskoprávnym kolégiom Okresného súdu Nitra zo dňa 11.5.2021. Uviedol, že podmienkou zosplatnenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, je:

- omeškanie so zaplatením splátky viac ako 3 mesiace,
- za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Uvedené zákoné predpoklady zosplatnenia v prejednávanej spore splnené boli, čo preukazuje predloženými listinnými dôkazmi.

Ďalej uviedol, že od vyhlásenia splatnosti do postúpenia žalovanej pohľadávky právny predchodca žalobcu prijal na úver nasledovné plnenie v sume 210,72 eur, ktoré bolo započítané na úhradu predčasne zosplatnenej istiny úveru. Po postúpení žalovanej pohľadávky do podania žaloby nám žalovaný zaplatil sumu 74,14 eur, ktorú započítal na úhradu istiny a riadne zohľadnil v podanej žalobe. Od podania žaloby žalobca prijal plnenie na žalovanú pohľadávku v sume 61,55 eur dňa 23.4.2021 a v tejto časti zobral žalobu späť a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Vo zvyšku na žalobe o zaplatenie 4868,25 eur trvá naďalej.

K postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca uviedol, že nakoľko sa jedná o bankovú pohľadávku, predložil aj výzvu banky zo dňa 18.6.2018 na zaplatenie dlžného zostatku úveru, ktorá bola žalovanému zasielaná doporučene. Výzva na plnenie bola žalovanému preukázateľne doručená dňa 25.6.2018. Nakoľko žalovaný napriek výzve banky na plnenie zo dňa 18.6.2018 bol viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením svojho splatného dlhu voči banke, týmto boli splnené zákoné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách, ku ktorému došlo dňa 11.12.2019, tj. po 90 dňovom omeškaní od výzvy na plnenie. Pokiaľ bude žalovaný argumentovať rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, sme toho názoru, že právnu vetu vyslovenú v danom judikáte v prejednávanej veci nie je možné aplikovať a to s ohľadom na skutkovú odlišnosť prejednávanej prípadu a najmä fakt, že Najvyšší súd SR v predmetnej veci prijal závery týkajúce sa aplikácie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách navyiac v znení účinnom do 31.12.2016. Otázka podmienok platnosti postúpenia pohľadávky bankou so zreteľom na ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka nebola predmetom riešenia, resp. právnej vety, ktorou bola ustálená súdna prax. Touto otázkou sa Najvyšší súd SR zaoberal iba okrajovo v závere odôvodnenia rozhodnutia sp. zn. 5 Cdo 36/2020, avšak to nemá za následok zjednotenie súdnej praxe v danej otázke.

K námietke nepreverení bonity žalovaného žalobca uviedol, že táto námietka nie je dôvodná. Preukázal, že žalovaný čestne prehlásil výšku svojho príjmu na úrovni 1390 € pri podávaní žiadosti o úver. Právny predchodca žalobcu zároveň preveril úverovú zaťaženosť žalovaného dopytom do Spoločného registra bankových informácií, z ktorého výstup ako dôkaz súdu predkladáme spolu s týmto podaním. Preverením príjmov a výdavkov žalovaného bola stanovená výška splátky á 91,91 eur, ktorá pre daný prípad bola primeraná. Z predložených dôkazov je preukázané, že predchodca konal pred poskytnutím úveru s dostatočnou odbornou starostlivosťou.

4. Žalobca ako dôkaz označil a predložil zmluvu o spotrebiteľskom OTP Expres úvere č. XXXX XXXX XXRSU zo dňa 08.04.2016 s prílohou č. 1, dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 08.04.2016, rozhodcovskú zmluvu zo dňa 08.04.2016, vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 18.06.2018, doručenkou, poslednú výzvu pred zosplatnením zo dňa 08.05.2018 s doručenkou, poslednú výzvu pred zosplatnením zo dňa 08.05.2018 s doručenkou, vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 18.06.2018 s doručenkou, výpis z účtu žalovaného, prílohu k zmluve o postúpení, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2019 s doručenkami, výzvu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 05.03.2021, podací hárok zo dňa 09.03.2021, žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 07.04.2016, čestné vyhlásenie žalovaného zo dňa 23.02.2016, lustráciu bonity žalovaného v registroch, zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 11.12.2019.

5. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1, 2, 3 a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 4.

6. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva. Žalovaný namietal, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019. Žalobca síce v žalobnom návrhu uvádza, že v danom konaní si uplatňuje iba zostatok nesplatennej istiny, keďže však z podaného žalobného návrhu nie je zrejmé, akým spôsobom právny predchodca žalobcu započítal doteraz vykonané platby, žalobca poukazuje aj na bezúročnosť zmluvy o úvere. Ďalej vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil tak, že rešpektujúc ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka právny predchodca žalobcu listom zo dňa 08.05.2018 označeným ako „Posledná výzva pred zosplatením“ upozornil žalovaného, že je v omeškaní viac ako 3 mesiace so splátkou zročnou dňa 08.02.2018 a ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok, žalobca pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalovaný neuhradil omeškané splátky, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 18.06.2018 označeným ako „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 08.02.2018. Preto s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začala plynúť 08.02.2018 a uplynula 08.02.2021. Keďže žalobný návrh bol doručený na Okresný súd až 19.03.2021, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 27.02.2019 sp. zn. 41Co/3/2019. Ďalej namietol nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a uviedol, že keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018.

7. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.06.2021 uviedol, že pri preverovaní bonity klienta podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa od veriteľa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom, ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Žalobca síce preveril úverovú zaťaženosť v príslušnom registri, nepreveril alebo nezískal však hodnoverné informácie o výdavkoch žalovaných na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a keďže pri uvádzanom príjme poskytol žalovanému úver, jednoznačne nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.10.2016 sp.zn. 6Co/171/2016. K otázke premlčania poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 29.01.2019 sp.zn. 11Co/13/2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.08.2018 sp.zn. 6Co/44/2018 a rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2016 sp.zn. 23Co/35/2015. K dodržaniu postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách uviedol, že výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nemožno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.05.2020 sp.zn. 1Co/31/2019.

8. Žalovaný ako prostriedky procesnej obrany použil skutkové tvrdenia uvedené v odsekoch 6, 7. Žalovaný neoznačil ani nepredložil žiaden dôkaz.

9. Podľa § 180 C.s.p. súd vec prejednal v neprítomnosti riadne a včas predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý ospravedlnil svoju neúčasť aj neúčasť žalobcu na pojednávaní a súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti a tiež v neprítomnosti riadne a včas predvolaného právneho zástupcu žalovaného, ktorý ospravedlnil svoju neúčasť aj neúčasť žalovaného na pojednávaní a súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby a listinných dôkazov, a to zmluvy o spotrebiteľskom OTP Expres úvere č. XXXX XXXX XXRSU zo dňa 08.04.2016 s prílohou č. 1, dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 08.04.2016, rozhodcovskej zmluvy zo dňa 08.04.2016, vyhlásenia úveru za predčasne splatný zo dňa 18.06.2018, doručanky, poslednej výzvy pred zosplatením zo dňa 08.05.2018 s doručenkou, poslednej výzvy pred zosplatením zo dňa 08.05.2018 s doručenkou, vyhlásenia úveru za predčasne splatný zo dňa 18.06.2018 s doručenkou, výpisu z účtu žalovaného, prílohy k zmluve o postúpení, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2019 s doručenkami, výzvy na zaplatenie pohľadávky zo dňa 05.03.2021, podacieho hárku zo dňa 09.03.2021, žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 07.04.2016, čestného vyhlásenia žalovaného zo dňa 23.02.2016, lustrácie bonity žalovaného v registroch, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.12.2019 a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Zo zmluvy o spotrebiteľskom OTP Expres úvere zo dňa 08.04.2016 súd zistil, že táto bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou a žalovaným ako dlžníkom. Zmluvou bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 6067 eur, pri úrokovej sadzbe 9,95 % ročne, pri RPMN 10,42 %. Žalovaný sa zaviazal úver splácať 96 mesačnými splátkami v sume 91,91 eur so splatnosťou prvej splátky 08.05.2016 a konečnom splatnosťou 08.04.2024. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky OTP Banky Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo. K zmluve bola uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy a rozhodcovská zmluva.

12. Podľa čl. VII. bod. 1 písm. a) zmluvy za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka sa považuje, ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti. Podľa čl. VII. bod. 2 písm. e) zmluvy pri podstatnom porušení zmluvných povinností je banka oprávnená vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti.

13. Z listinného dôkazu - posledná výzva pred zosplatením zo dňa 08.05.2018 bolo zistené, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že je v omeškaní s úhradou splátok a upozornilo ho na možnosť zosplatenia úveru podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. Výzva bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 15.05.2018 (doručenka na č.l. 22 spisu).

14. Z listinného dôkazu - vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 18.06.2018 bolo zistené, že právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný k 10. dňu odo dňa doručenia tejto výzvy. Zároveň upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky banky na inú osobu. Listina bola doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 25.06.2018 (doručenka na č.l. 23 spisu).

15. Z výpisu z úverového účtu žalovaného bolo zistené, že žalovaný čerpal sumu 6067 eur. Zo splátok úveru započítal právny predchodca žalobcu na istinu sumu 1063,06 eur, podľa rozpisu vo výpise (č.l. 24 spisu).

16. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.12.2019 súd zistil, že táto bola uzatvorená v písomnej forme medzi postupcom OTP Banka Slovensko, a. s. a žalobcom ako postupníkom. Na základe tejto zmluvy, čo vyplýva aj z prílohy k tejto zmluve, postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému, a to istinu vo výške 5003,94 eur, úroky vo výške 1168,68 eur, úroky z omeškania vo výške 73,82 eur a poplatky 45,77 eur vyčíslené ku dňu postúpenia.

17. Z oznámenia o postúpení pohľadávky (č.l. 28 spisu) súd zistil, že právny predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko, a. s. oznámil žalovanému listom zo dňa 13.12.2019, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 11.12.2019 postúpil pohľadávku banky spolu s príslušenstvom spoločnosti žalobcu. Zároveň upozornil žalovaného, že odo dňa doručenia oznámenia je povinný záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere plniť výhradne postupníkovi. Oznámenie bolo žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 19.12.2019.

18. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 07.04.2016 bolo zistené, že žalovaný v žiadosti uviedol údaje o zamestnaní, vzdelaní, majetkových pomeroch.

19. Z čestného vyhlásenia žalovaného zo dňa 23.02.2016 bolo zistené, že žalovaný čestne prehlásil, že jeho mesačný príjem je vo výške 1390 eur a plne postačuje na splácanie splátok úveru.

20. Z lustrácie bonity klienta bolo zistené, že veriteľ vykonal lustráciu žalovaného v registri bankových informácií a pri posúdení schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver vychádzal z lustrácie o počte kontraktov, počte existujúcich, ukončených, celkovej angažovanosti a sumy splátok.

21. Podľa § 497 Obch. zák. účinného v čase uzavretia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. účinného v čase uzavretia zmluvy touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

23. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

30. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Obč. zák.“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

31. Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

34. Podľa § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

35. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Obč. zák. veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

37. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neuplynú.

40. Podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

41. V prvom rade súd skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie žaloby. Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.12.2019 uzavretej medzi pôvodným veriteľom - OTP Banka Slovensko, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, predmetom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky (po zosplatnení a ukončení zmluvy) postupcu voči žalovanému. Zmluva obsahuje formálne a materiálne náležitosti právneho úkonu a v súlade s § 524 Obč. zák. v spojení s § 37 ods. 1 Obč. zák. ju súd posúdil ako platný právny úkon. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 13.12.2019 do vlastných rúk, čo potvrdil svojím podpisom na doručenke. Žalovaný vo svojej námietke, že nebol pri postúpení dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách poukazoval na rozhodnutia súdov v SR, ktoré riešili nedodržanie tohto zákonného postupu. Súd po preskúmaní dospel jednoznačne k záveru, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky voči žalovanému podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách boli splnené, ich splnenie bolo preukázané, zmluva o postúpení je platná a žalobca je aktívne legitimovaný. Žalobca preukázal, že právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému listinu - vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 18.06.2018, ktorým právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný k 10. dňu odo dňa doručenia tejto výzvy, vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy a zároveň upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky banky na inú osobu. Listina bola doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 25.06.2018 (doručenka na č.l. 23 spisu). Žalovaný napriek vyhláseniu celého úveru dobrovoľne neuhradil a následne banka postúpila žalovanú pohľadávku žalobcovi dňa 11.12.2019. Podľa citovaného ustanovenia banka mohla svoju pohľadávku v zmysle citovaného ustanovenia zákona o bankách voči žalovanému platne postúpiť inému subjektu iba v prípade, že žalovaný bol s úhradou pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní po tom, čo ho banka písomne vyzvala na úhradu pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že tieto predpoklady splnené boli. Žalovaný bol jednoznačne vyzvaný na úhradu časti pohľadávky už výzvou zo dňa 08.05.2018 a na úhradu celej splatnej pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 18.06.2018 a následne bol v omeškaní dlhšie ako 90 dní, keď banka postúpila pohľadávku voči žalovanému žalobcovi po roku od uvedených výziev. Listina - vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 18.06.2018, v ktorej banka upozornila žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe podľa názoru súdu možno jednoznačne považovať za výzvu banky podľa citovaného ustanovenia zákona o bankách, nakoľko nie je vylúčené, aby obsahom jednej listiny bolo aj niekoľko právnych úkonov, keďže právne úkony sa posudzujú podľa ich obsahu bez ohľadu na ich označenie. Súd tak dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné náležitosti pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a žalobcovi tak svedčí aktívna vecná legitímácia v spore.

42. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorý žalobu v časti o zaplatenie 61,55 eur s úrokmi z omeškania zobral pred prvým pojednávaním späť z dôvodu úhrad žalovanej sumy žalovaným, súd konanie v tejto časti výrokom II. rozsudku podľa § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil.

43. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 6067 eur. Predmetnou zmluvou vznikol medzi žalobcom a žalovaným právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, nakoľko podľa § 52 a nasl. Obč. zák. je táto zmluva spotrebiteľskou zmluvou. Zmluvou sa žalobca v rámci predmetu svojej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaný sa tieto zaviazal splácať v pravidelných splátkach.

44. Po preskúmaní zmluvy súd zistil, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a pred uzavretím zmluvy banka ako veriteľom posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., čo preukázal listinnými dôkazmi. Žalovaný pri svojej obrane nerozporoval uzavretie zmluvy ani rozsah čerpania a splácania úveru, nespochybnil tvrdenia žalobcu, že vyčerpal úver, ani tvrdenia o tom, že úver nesplatil, ani tvrdenia o omeškaní so splácaním splátok úveru. Žalovaný namietal, že zmluva neobsahuje

náležitost podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., s čím zákon podľa § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súd preskúmal predmetnú zmluvu a dospel k záveru, že námietka žalovaného nie je dôvodná. Zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., a to úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, odplatu podľa osobitných predpisov, a všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, v ustanoveniach čl. I zmluvy o úvere a v čl. III. všeobecných obchodných podmienok. Vo vzťahu k výške odplaty z úverovej zmluvy súd uvádza, ročná úroková sadzba je podľa zmluvy 9,95 % a RPMN je 10,42 % a priemerná RPMN je 15,37 %. Úroková sadzba je len jednou z položiek tvoriacich odplatu, ktorá predstavuje cenu, za poskytnuté plnenia a tú je potrebné posudzovať v zmysle § 53 ods. 6 Obč. zák. a vyhodnotiť vo vzťahu k § 39 Obč. zák. Nie je možné sa len obmedziť na porovnanie výšky úrokovej sadzby dojednanej v zmluve s priemernými hodnotami úrokov publikovanými NBS. Údaj RPMN vyjadruje cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku a iné, všetko prepočítané na kalendárny rok. Pre potencionálneho spotrebiteľa platí pravidlo, čím nižšie RPMN, tým je úver lacnejší a pre spotrebiteľa výhodnejší. Pokiaľ ide o primeranosť či neprimeranosť ceny, tá je v priamom súvisi aj s inými podmienkami upravujúcimi rozsah poskytovaných služieb. RPMN v skúmanej zmluve nepresahuje dvojnásobok priemernej hodnoty RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2016, ktorá bola 12,52 % pre obdobné úvery. Preto je možné uzavrieť, že dohodnutá úroková sadzba ako aj RPMN sú primerané, neprevyšujú odplatu na finančnom trhu a preto nie sú v rozpore s požiadavkou dobrých mravov. K dohode o úrokoch súd tiež uvádza, že žalobca žalobou úroky z pôžičky neuplatňuje, keď žalobou uplatňuje sumu istiny pôžičky po odpočítaní úhrad žalovaného (pred podaním žaloby) a ďalších úhrad po podaní žaloby.

45. Ďalej sa súd zaoberal otázkou, či právny predchodca žalobcu ako veriteľ preskúmal pri poskytnutí úveru bonitu žalovaného ako spotrebiteľa zákonným spôsobom podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. Ustanovenie § 7 ods. 1 zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov. Veriteľ v zmysle ustanovení § 7 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaného dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poistného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje

veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

46. V prejednávanom spore bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca žalobcu si počínal s odbornou starostlivosťou, pokiaľ ide o zistenie tzv. bonity dlžníka - žalovaného, teda jeho schopnosti splácať predmetný úver. Žalobca preukázal, že pri poskytovaní úveru právny predchodca žalobcu preskúmal majetkové pomery žalovaného. Právny predchodca žalobcu vykonal lustráciu žalovaného v registri všetkých úverových a iných produktov, ktoré mal žalovaný. Ako vyplýva z predloženej lustrácie (č.l. 90 spisu) žalovaný v čase žiadosti o úver 2 spotrebné úvery, 1 kontokorentný úver a 2 splátkové kreditné karty. Sám žalovaný odovzdal právnemu predchodcovi žalobcu čestné vyhlásenie, v ktorom urobil vyhlásenie o výške svojho príjmu a že tento príjem plne postačuje na splácanie splátok z predmetnej zmluvy o úvere. Na základe uvedených skutočností bolo súdu preukázané, že právny predchodca žalobcu preskúmal bonitu žalovaného a jeho schopnosť splácať úver v zmysle ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto možno konštatovať, že nedošlo k porušeniu § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., a z tohto dôvodu nemožno použiť ani §11 ods. 2 zákona č 129/2010 Z.z. a nemožno považovať predmetný úver poskytnutý žalovanému za bezúročný a bez poplatkov.

47. Ďalej sa súd zaoberal žalovaným namietaným postupom žalobcu podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. V cit. § 53 ods. 9 Obč. zák. sa upresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Obč. zák., t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z uvedeného vyplýva, že § 53 ods. 9 Obč. zák. v citovanom znení upravoval tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam osobitne tak, že toto právo (zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky) môže veriteľ, ktorý je dodávateľom, uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (teda, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, nie okamžite po omeškaní so zaplatením splátky) a keď (na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy) súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Tu neplatí všeobecné pravidlo podľa § 565 Obč. zák. ako uvádza žalovaný, nakoľko platí tu špeciálna úprava podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. a svoje právo môže využiť pri nezaplatení ktorejkoľvek splátky a vyvolať tak splatnosť celého dlhu, pričom pri zosplatnení sa vychádza v zmysle judikatúry z toho, že veriteľ zosplatnil úver pre splátku, ktorá je dátumom splatnosti najbližšia k zosplatneniu, teda ide o splátku, s ktorou je dlžník viac ako tri mesiace v omeškani. V prejednávanom spore právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 08.03.2018 ako splátky, ktorá je dátumom splatnosti najbližšia k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru (vyhlásenie predčasnej splatnosti dňa 18.06.2018). Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok a upozornil ho na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti výzvou zo dňa 08.05.2018. Predmetnú písomnosť žalovaný riadne prevzal dňa 15.05.2018, čo potvrdil aj svojím vlastnoručným podpisom na doručke. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný dlžné splátky neuhradil, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 18.06.2018, pričom úver sa zosplatnil k dátumu 05.07.2018 (nie 21.07.2018 ako uvádza žalobca). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému doručené do vlastných rúk dňa 25.06.2018, čo potvrdil svojím podpisom na doručke. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu dodržal pri zosplatnení pohľadávky postup podľa § 53 ods. 9 Obč. zák.

48. Taktiež súd podľa § 54a preskúmal otázku vymáhateľnosti uplatneného nároku. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 Obč. zák. neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 Obč. zák. mohol tak urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a v súvislosti s uvedeným by začala aj premlčacia doba plynúť až tri mesiace od

omeškania so zaplacením splátky). Naopak, § 103 Obč. zák. stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (teda nie od splatnosti celého dlhu). Opačný výklad by okrem toho, že nemá oporu v texte príslušných zákonných ustanovení, bol v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, pretože by dodávateľovi poskytoval dlhšiu ako 3 - ročnú premlčaciu dobu na uplatnenie práv zo spotrebiteľskej zmluvy (ak bolo plnenie dohodnuté v splátkach pod stratou ich výhody). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatiť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne (napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba) za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu resp. podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.

Premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu určená podľa § 101 v spojení s § 103 Obč. zák. teda začala plynúť odo dňa splatnosti uvedenej splátky, t.j. od 08.03.2018, t.j. splatnosti splátky, od ktorej žalobca odvodzuje svoje právo na zosplatenie a uplynula dňa 08.03.2021. K tomuto dátumu je však potrebné pripočítať obdobia, počas ktorých premlčacie lehoty podľa zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony neplynuli (§ 1 písm. a) a § 8 písm. a), čo predstavuje obdobia od 25.03.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021, t.j. spolu 76 dní). Premlčacia doba teda uplynula dňa 24.05.2021. Žalobca právo na zaplatenie zosplateného dlhu žalovaného zo zmluvy uplatnil žalobou podanou na súde dňa 19.03.2021, t.j. v rámci premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu na zaplatenie zosplateného dlhu bol uplatnený včas a jeho nárok na zaplatenie sumy 4929,80 eur nie je premlčaný. Pri splátkach splatných do mesiaca 04/2018, ktoré žalovaný neuhradil a stali sa splatnými pred zosplatením, plynie premlčacia doba samostatne, od splatnosti každej splátky. Tieto splátky žalovaný uhradil platbami po postúpení a počas konania, preto odpadol dôvod na skúmanie ich premlčania.

Výsledná nezaplatená istina ku dňu predčasného zosplatenia úveru predstavovala sumu 5003,94 eur, ktorej výšku žalovaný nerozporoval. Žalobca si dlžné úroky a úroky z omeškania neuplatňuje. Po zosplatení úveru žalovaný vykonal úhrady, ktoré žalobca zohľadnil v žalobe. Priznaná istina úveru tak predstavuje sumu 4868,25 eur. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že uplatňovaná pohľadávka je dôvodná v celom rozsahu a preto žalobe vyhovel.

49. Súd tiež rozhodol o žalobcom uplatnenom príslušenstve pohľadávky a uplatnený úrok z omeškania súd posúdil podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca si úrok z omeškania uplatnil od 22.07.2018. Rozhodným dňom pre určenie výšky úroku z omeškania je teda 22.07.2018. Diskontná sadzba ECB bola v rozhodnej dobe určená vo výške 0,00 %, ktorá sa zvyšuje o 5 percentuálnych bodov. Žalobcovi tak súd priznal úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy istiny od 22.07.2018 do zaplatenia pri zohľadnení jednotlivých úhrad žalovanej sumy žalovaným.

50. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 C.s.p. a žalobcovi ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva v rozsahu 100 % proti žalovanému ako strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala, pričom za neúspech žalovaného možno považovať aj tú časť, v ktorej súd konanie zastavil pre späťvzatie žaloby z dôvodu úhrad žalovanej sumy žalovaným. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitnosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.